

Τριώδιον

Σάββατον τοῦ Λαζάρου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ
σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν
ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός·
ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης
σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ
θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
Κυρίου. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας
τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ
τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστέ ὁ Θεός·
ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ
Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος
Ἀνάστασιν. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ,
δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, δόξα τῷ διὰ λόγου
πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας
τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ
τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστέ ὁ Θεός·
ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ
Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος
Ἀνάστασιν. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ,
δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, δόξα τῷ διὰ λόγου
πάντα συστησαμένῳ.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ

τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἰαίδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε

πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κάθισμα Β'.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς
προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν
Βηθανίᾳ παρῶν. Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον
τὸν Λάζαρον, ὃν δακρύσας συμπαθῶς,
τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ
σου, Φιλόανθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς
ζωοδότης καὶ Κύριος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρών. Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον, ὃν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ

τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θεῖαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων,
προηγόρευσε λέγων· Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί,
ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων
καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς
Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν,
καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς
Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὁψώμεθα·
ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν
τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων
θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος,
Ἀκινδύνου, Καισαρίου, Σεβηριανοῦ,
Χρστοφόρου, Θεωνᾶ καὶ Ἀντωνίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Παλαιολαυρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Αποστόλου Ζακχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Ἀθανάσιος
ὁ κτίσας τὴν μονὴν τοῦ Μετεώρου ἐν
Θεσσαλίᾳ, κατὰ τὸ αἰτί' (1310), ὁ ἐκ Πατρῶν
καταγόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσῖος Ἰωάσαφ, ὁ συνασκητῆς τοῦ
Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Μετεώρῳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν
Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἁγίου

καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου
τοῦ τετραήμερου.

Στίχοι.

Θρηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Λαζάρου

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσεί ξηρὰν, καὶ
τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὡδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ, σὺ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ δ'.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε· σὺ μου καὶ
δύναμις· σὺ Θεός μου· σὺ μου ἀγαλλίαμα,
ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπών, καὶ τὴν
ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν
τῷ προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε'.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με,
τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίμονα· ἀλλ'
ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
ἐντολῶν σου, τάς ὁδοὺς μου κατεύθυνον
δέομαι.

Ὡδὴ ς'.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,

ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παιδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ὡδὴ θ'.

Κανὼν Α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν. (δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι, ἀνεβόων τῷ Λυτρωτῇ, Θεόν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον Ἐγερσιν, τὴν σὴν ὦ Σωτὴρ μου, νεκρὸν τεταρτήμερον,

ἐκ τοῦ Αἶδου ἐλευθεροῖς, τὸν Λάζαρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Κανὼν Β'.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσεύχη Χριστέ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τεταρτήμερον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριημέρου Χριστέ μου Ἐγέρσεως, παναληθέστατον πᾶσι, δεικνύεις μάρτυρα.

Δόξα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγη τε Σωτὴρ μου. Τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν, τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Καὶ νῦν.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτὴρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίς)

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγῳ σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος
νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας,
καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταίε
γεραίρουν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἄϊδην
θανάτῳ σου. (δίς)

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἤδη σκυλεύει
θάνατε, καὶ ποῦ σου Ἄιδου τὸ νίκος;
τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ
μεθίσταται, πάντες κλάδους τῆς νίκης, αὐτῷ
ἐπισεύωμεν.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Στιχηρὸν Α΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτός, ἐπερώτας, ποῦ τέθραπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

Στιχηρὸν Β΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Αἶδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· Εἰ ἡς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν

κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὸν Δ΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτης ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ε΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ΄.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τεταρταῖον ἡγείρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἰ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῇ δυναστείᾳ, αὐτεξουσίῳ θελήματι, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

Στιχηρὸν ΣΤ΄. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ΄.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε, πρόσσελθε. Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς

ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε· πεσοῦσα
προσεκύνησε, καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας
σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἦς ὦδε,
οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στιχηρὸν Ζ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἡγείρας
τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ
μνήματι, ἡ φωνὴ ζωῇ τῷ τεθνεῶτι γέγονε,
καὶ στενάξας ὁ Αἰδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα
τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Η'. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγὼ εἰμι
ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας,
ἐξ Αἰδου καλέσας τὸν Λάζαρον, καὶ
φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς
συμπαθὴς ἐξανάστησον, δέομαι.

Δόξα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται
σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ
τάφου Χριστὸς φωνήσας ἡγείρε, καὶ
φίλον ἐκάλεσε, δοξολογήσωμεν αὐτόν,
ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς πρεσβείαις, τοῦ
δικαίου Λαζάρου, σῶση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτίζεται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς

ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.